

Stojíme na prahu třetího tisíciletí. Proud času unáší lidské osudy. Naše přítomnost je plynulým pokračováním minulosti. Lidé hledají své kořeny.

Kronika rodu Nejedlých sepsaná v roce 2000 na základě rodového výzkumu

Autoři: Karel Nejedlý, Pavel Nejedlý

Úvodem: Vznik a původní význam příjmení Nejedlý není v odborné literatuře jednoznačně vysvětlen. Většina badatelů soudí, že přízviskem Nejedlý, Nejedlík, Nejedla, Nejedlo byli označováni lidé, kterým jídlo nechutnalo, kteří trpěli nechutenstvím a byli v jídle vybíraví. Uvedená příjmení se nejčastěji vyskytují na Českomoravské vysočině, a proto se předpokládá, že zde i vznikla.

Historický rámec událostí:

V roce 1648 skončila válka třicetiletá. Země je rozvrácena, mnoho domů je „pustých“. Probíhá doba tzv. „pobělohorská“. Jsou zvyšovány robotní povinnosti. Sňatky poddaných povoluje nadřízená vrchnost, po zaplacení stanovených poplatků.

Stará Raddní Kamenice je součástí třebského panství hrabat Valdštejnů. V roce 1655 je evidováno v obci 112 domů; v matrikách je obec vedena jako „městec“, v pozdějších letech jako „městys“.

V roce 1641 je založena nejstarší kamenická matrika (arch. č. 6600), kterou začal psát písař kamenický Samuel Zábranský. Rozsáhlá farnost kamenická zahrnuje v letech 1648-1785 celkem 13 obcí. Více o tom uvádíme v příloze této kroniky, ve stati: „Farnost kamenická“.

Poznámka autorů k dalšímu textu:

Pátrání ve starých matrikách je časově náročné a obtížné. Někdy dojde k přehlédnutí hledaného zápisu. I samotné matriční zápisy jsou mnohdy nepřesné (stáří osob). Nelze proto naprosto spolehlivě popsat události, které probíhaly v dávné minulosti.

První generace Nejedlých

Nejstarší přímý předek všech pozdějších rodů Nejedlých v Kamenici je Jirzik (Jiřík) Nejedlý a jeho žena Alžběta. Oba se narodili v době války třicetileté, někdy kolem roku 1625. V té době ještě nebyly kamenické matriky založeny.

Svatba Jiříka a Alžběty se konala před rokem 1653 - v kamenických matrikách se nenachází. Což znamená, že se konala mimo farnost kamenickou, v bydlišti nevěsty Alžběty.

Manželé měli 5 dětí - všechny se narodily ve Staré Raddní Kamenici: Marie *17/3 1653 (toto je první zápis příjmení Nejedlý v Kamenických matrikách); Salomena *16/2 1656; Rozina I. *14/10 1657; Jakub *23/7 1660; Rozina II. *23/12 1662.

Jiřík Nejedlý zemřel 13/3 1666. Matriční zápis jeho úmrtí je zajímavý; věk zemřelých osob není v té době uváděn. V matrice stojí psáno (česky - švabachem):

„Povolal Pán Bůh z toho světa Jirzika Nejedlyho, sládka; po vykonání svaty zpovědi, přijímání velebný svátosti i posledním pomazání. Pochován jest 16. Martijí“ (16. března).

Zápis do matriky provedl tehdejší pan farář kamenický Vavřinec Ignác Solický. Jiřík zemřel mlád, neboť jeho nejmladší dcera Rozina II. se narodila r. 1662 - to je čtyři roky před jeho smrtí. Úmrtí jeho ženy Alžběty neznáme - je možné, že se znovu provdala a tím změnila svoje příjmení.

Druhá generace

Jiříkova dcera Marie *17/3 1653:

se provdala ve svých 23 letech, dne 4/2 1676 za Řehoře Dvořáčka z Číhalína. Z pozdějších matričních zápisů víme, že tato rodina žila v Kamenici a že jsou předky dalších rodů Dvořáčků. Marie zemřela 10/2 1719 ve věku 66 let.

Jiříkův syn Jakub *23/7 1660:

je druhým společným předkem všech pozdějších rodů Nejedlých v Kamenici a Kameničce. Jeho žena se jmenovala Apolena. Jejich svatbu jsme v kamenických matrikách nenalezli - konala se tedy v bydlišti nevěsty Apoleny, mimo farnost kamenickou - a to před rokem 1690.

Dle našich záznamů měli manželé šest dětí. První tři děti se narodily asi v bydlišti Apoleny: Ondřej *cca 1690, Jan * cca 1696, Matěj * cca 1700.

Další tři děti se narodily v Kamenici: Jiří (Georgius) * 26/2 1705, Poxina * 2/5 1711, Veronika * 29/11 1716.

Jakubovo řemeslo není v matrikách uvedeno - jeho dva synové však byli kováři, z čehož se můžeme domnívat, že i on byl kovářem.

Jakub zemřel 28/10 1730. V matrice stojí psáno: „Usnul v Pánu Jakub Nejedlej. Svátostmi zaopatřen. Stáry byl 77 let. Pochován jest při chrámu Páně Sv. Jakuba v Kamenici“. Zápis provedl dp. farář Karel Josef Streit. Věk Jakuba je udán nesprávně - zemřel ve věku 70 let.

Datum úmrtí Jakobovy ženy Apoleny neznáme.

Třetí generace

Tři synové Jakuba Nejedlého (Ondřej, Jan, Matěj) založili tři budoucí větve tohoto rodu. Manželství čtvrtého syna Jiřího zůstalo bez mužských potomků.

Ondřej - kovář, je zakladatel „naší“ větve.

Jan - kovář založil větev kovářů na pozdějším čd. 133.

Matěj se přizemil do Kameničky - vzal si za manželku vdovu Dorotu Pospíšilovou a založil větev Nejedlých v Kameničce.

Pro naši rodinnou kroniku je důležitá „naše“ větev - Ondřejova.

Ondřej Nejedlý – kovář

se narodil zřejmě v bydlišti matky Apoleny - dle odpočtu let při jeho úmrtí by to mělo být roku 1684.

Některé okolnosti však nasvědčují, že se narodil později - pravděpodobně roku 1690. V matrice oddaných jsou zapsány panem farářem Streitem jeho dvě svatby:

První svatba se konala dne 8/2 1718: „Odevzdán jest poctivý mládenec Ondřej, vlastní syn Jakuba Nejedlyho z Kamenice, s poctivou děvečkou Bětou, vlastní dcerou Michala Skaly ze mlejna Lištiny pod Chlumem. Svědci: Pavel Dvořáček a Jiřík Skala - oba z Kamenice“.

Druhá svatba se konala dne 8/2 1722: „Odevzdán jest poctivý vdovec Andrejs Nejedlej z Chlumu, kovář, s poctivou děvečkou Salomenou, pozůstalou po nebožtíku Vítovi Peckovi z Chlumu. Svědci: Matouš Semrád a Jakub Dočekal - oba z Chlumu“.

Z dalších matričních záznamů vyplývá, že první manželství Ondřeje s Bětou trvalo pouhé dva měsíce. Běta zemřela 20/4 1718 ve věku 17 let.

Z druhého manželství se Salomenou na Chlumě se narodilo 5 dětí: Martin * 9/11 1722, Tomáš * 1729, Jan * 14/5 1733, Poxina * 14/1 1739. Matouš * 6/8 1741. Rodina Ondřeje Nejedlého žila na Chlumě asi do roku 1745, poté žili v Kamenici.

Ondřej zemřel 9/2 1769. V matrice, v té době psané latinsky, pan farář Kroček píše: „Odešel Andreas Nejedli, kovář z Kamenice. Místo pohřbu: Kamenice. Věk 85 let. Zaopatřil cooperátor“, pochoval pan farář.“

Datum úmrtí Ondřejovy ženy Salomeny neznáme.

Historický rámec událostí:

Pro lepší pochopení života našich předků je nezbytné zastavit se u některých historických událostí, které provázely jejich život.

Doba Marie Terezie (1740 - 1780) a Josefa II. (1780 - 1790):

R. 1753 - stanovena právní zletilost (plnoletost) pro obě pohlaví na věk 24 let. Tento stav trval až

- do konce rakouské monarchie (1918). Snoubenci mladší 24 let museli mít ke sňatku souhlas rodičů (nebo poručníků), což bylo do matrik zapisováno.
- R. 1770 --- soupis obyvatelstva v Říši Rakouské a očíslování domů. V Kamenici je očíslováno 129 domů.
- R. 1774 --- uzákoněna povinná šestiletá školní docházka dětí
- R. 1775 --- Marie Terezie vydala robotní patent, jímž byly robotní povinnosti zmenšeny téměř o polovinu.
- R. 1777 --- bylo ustaveno biskupství Brněnské a zároveň povýšeno biskupství Olomoucké na arcibiskupství.
- R. 1781 --- Josef II. vydal toleranční patent, kterým byla úředně povolena církev evangelická a pravoslavná. Téhož roku vydal patent o zrušení nevolnictví, jímž bylo umožněno poddaným svobodně vystěhování z panství, svobodná volba řemesla a studia a uzavírání sňatků bez povolení vrchnosti.
- R. 1784 --- Josef II. vydal patent o zavedení němčiny jako úředního a vyučovacího jazyka. Od tohoto roku jsou matriky psány německy - kurentem. Tento stav trval celých 84 let - až do roku 1868,
- R. 1785 --- došlo k odfaření farnosti chlumské a benetické. Ve farnosti kamenické zůstávají obce: Kamenice, Kamenička, Řehořov a Vržanov.
- R. 1790 --- Kamenice vykazuje 165 domů, 206 rodin a 1155 obyvatel. Na jeden dům připadá v průměru 7 osob.

Čtvrtá generace

Ondřejovými syny Martinem a Janem došlo k dalšímu rozvětvení rodu Nejedlých v Kamenici.

Martin (I.) *9/11 1722 založil „naši“ rodovou linii kovářů a souběžnou linii kožešníků.

Jan *14/5 1733 je předkem široké skupiny Nejedlých, označovaných v dalších generacích přídomky: „Z Bahna“, „z pivováru“, „Pysků“.

V této naší rodinné kronice budeme sledovat naši rodovou linii - kovářů.

Martin I. * 9/11 1722 na Chlumě:

je nejstarším synem Ondřejovým. Oženil se v Kamenici dne 24. 10. 1751 ve věku 29 let. Matriční zápis jeho svatby, psaný latinsky, v překladu zní: „Oddán jest počestný mládenec Martin Nejedlej s počestnou pannou Kateřinou, dcerou zesnulého Karla Hamržáka z Kamenice. Svědci: Martin Vorlíček a Jan Křivánek z Kamenice“. Zápis provedl pan farář Martin Sarkandr Kroček. Ženichovo řemeslo není v tomto zápise uvedeno. Nevěště Kateřině bylo v té době 21 let (* 13/10 1730).

Manželé měli dle našich záznamů tři děti, které se jim narodily poměrně pozdě po svatbě: Fabián *8/1 1760 a dvojčata Martin (II.) a Kateřina (II.) *6/11 1765. Kmotry dětí byli: Tomáš Kremláček a Anna - manželka Pavla Pruknera. Číslo domů v té době ještě nebyla, takže nevíme v které chalupě bydleli.

Martin I. zemřel rok po narození dvojčat - 12/12 1766 ve věku pouhých 44 let. Pro srovnání časové řady budiž uvedeno, že to bylo sto let po úmrtí jeho praděda Jiříka (+1666). Martinově manželce Kateřině bylo v době jeho úmrtí 35 let: je možné, že se - i se svými třemi malými dětmi - znovu provdala. Nic dalšího dosud nevíme.

Pátá generace

Martin II. * 6/11 1765:

Víme o něm, že byl kovářem, neznáme osud jeho sestry-dvojčete Kateřiny II. Martin II. se oženil 6/2 1795. Matriky jsou v té době psány německy - kurentem. Zápis jeho svatby je uveden v příloze této kroniky v oddíle; svatby kovářů Nejedlých. Jeho manželka Františka Milostná je důležitou osobou našeho rodokmenu a proto je jí věnováno samostatné pojednání:

Františka Milostná (1776 - 1853)

Z matrik víme, že několik rodin Milostných žilo v 18. století v Číchově. V Kamenici známe rodinu Milostných na čd. 104. Z této rodiny pochází i naše prabába Františka Milostná - provdaná nejprve za kováře Martina (II.) Nejedlého a po jeho smrti za Franze Jedouna, koláře.

Františka Milostná se narodila 5.10. 1776 jako první dcera z druhého manželství otce Georga Milostného a Johany rodem Maštera. Otcí Georgovi (*1723) bylo v době jejího narození už 53 let, matce Johaně (*1754) 22 let.

6.2. 1795 se Františka vdává, svatba se koná v otcovském domě č. 104. Ženicem je kovář Martin (II.)

Nejedlý, stár 30 let - číslo jeho domu bohužel není v matrice uvedeno, což je škoda, neboť doposud neznáme původní chalupu kovářů Nejedlých. Věk nevěsty je v matrice udán 17 let, což neodpovídá skutečnosti, která je 18 1/2 roku. Martin se na chalupu č. 104 přiženil.

Martin zemřel v mladém věku 41 let - 10.4. 1806. Jako příčina smrti je v matrice uvedena „palčivá horečka“ (hitziges Fieber). Manželé tedy spolu žili 11 let a měli 5 dětí - dospělosti se dožili pouze synové Franz a Georg - oba budoucí kováři V době smrti Martina je Františka 30 let, synu Franzovi 6 let a Georgovi 4 roky.

Dva měsíce po smrti manžela 30.6. 1806 se Františka znovu vdává. Ženichem je Franz Jedoun, kolář z č. 120. Svatba se koná v domě nevěsty na č. 104 a manželé na tomto čísle ještě několik let žijí, neboť jejich první dcera Eva se zde narodila 23.12. 1809. Další dvě dcery (Františka I. a Františka II.) se narodily až na č. 13.

Z těchto údajů se dá soudit, že manželé Jedounovi se nastěhovali do č. 13 po roce 1809. Tedy takto se dostali i synové z prvního manželství Franz a Georg Nejedlí na č. 13.

Františka Jedounová zemřela na č. 13 dne 21.8. 1853, ve vysokém věku (v oné době) 77 let. V matrice je nesprávně udán věk 80 let. Žila tedy na této chalupě 43 let se svým manželem a rodinou svého syna, kováře France Nejedlého. Svého prvního manžela přežila o 47 let, svého druhého manžela o 10 let.

Dožila se svateb svých vnuček Marie a Anny Nejedlých (1848).

Označení kovářů Nejedlých rozlišovacím přízviskem „Milostný“ bylo v té době nutné, neboť v Kamenici žilo několik rodin Nejedlých - z toho dvě rodiny Nejedlých kovářů (na č. 13 a č. 133).

Není bez zajímavosti, že v knize „Dějiny a archiv městečka Kamenice na Moravě“ je uvedena jako jedna z polních tratí „Na kopách neb Milostných“.

Poznámka autorů k dalšímu textu:

V rodinách žijí současně dvě nebo tři generace, Vzhledem k velkému množství sebraných údajů budou další popisované události generačně promíšeny

Šestá generace

Synové Martina II. - kováři Franz (František) a Georg (Jiří) jsou dalšími pokračovateli našeho rodu - jeho šestá generace. Franz je přímým článkem naší rodové linie. Nejdříve se krátce zmíníme o kováři Jiřím.

Georg (Jiří) *16/4 1802 na čd. 104, byl kovářem ve Vržanově, kde se narodily jeho děti: Aloisia *1832, Josef *1835, Vilém *1837, Matěj *1840. Jeho žena se jmenovala Františka, rozená Štanclová, a pocházela z Dlouhé Brtnice. Datum jejich svatby neznáme, víme však ze křtu jejich dětí, že „rodice byli řádně oddáni v Beilenz“.

Po roce 1840 žila tato rodina asi na Chlumě - domníváme se tak z matričního zápisu ze dne 1.7.1850. kdy se v Kamenici na čd. 13 narodil „Franz - nemanželský syn Anny Nejedlé, svobodné dcery Jiřího Nejedlého, kováře z Chlumu“:

Tento Franz (tedy vnuk kováře Jiřího) je zapsán na archivální listině z roku 1870 na čd. 13 jako „sestrovec“ z Kněžic. Je tedy pravděpodobné, že v té době jeho matka, a možná i prarodiče, žili v Kněžicích. Nic dalšího o nich nevíme.

Franz (František), kovář kamenický - *29/12 1799 na čd. 104.

Ženil se dne 10.1.1826 na čd. 13. Zápis jeho svatby je uveden v příloze této kroniky. Nevěstou byla Františka Dočekalová z čd. 98, stará 18 let.

Pod matričním zápisem je ještě zapsán dodatek - souhlas vrchnostenského poručnického úřadu v Třebíči. Zápis do matriky provedl pan farář Ignác Vyškovský.

Vazba kovářů Nejedlých na rod Hrdličků:

Františka Dočekalová je někdy v matrikách nesprávně uváděna jako Františka r. Hrdlička. V některých zápisech je tento údaj dodatečně opraven, v některých zápisech tomu tak není - záleželo na odpovědnosti zapisujícího faráře, zda si zpětně ověřil fakta v křestní matrice.

Skutečnost je následující: Františka se narodila 29.11.1807 na čd. 4 jako nemanželská dcera svobodné matky Agnes (Anežky) Dočekalové. Otec není v matrice uveden. Anežka Dočekalová byla dcerou čtvrtlánika Matouše Dočekala z čd. 98 a Barbory r. Zábranský. V roce narození dcery Františky bylo Anežce 20 let, a lze se domnívat, že na gruntě č. 4 sloužila.

Anežka se provdala nejdříve za NN Sládka na čd. 153 a v roce 1810 za ševce Václava Hrdličku z čd. 5. Manželé Hrdličkovi bydleli později na čd. 20 (= na tvrzi).

Není doloženo žádným matričním zápisem, že by Váciav Hrdlička přiznal otcovství Františky, nebo si ji úředně osvojil.

Sedmá generace

Františka Nejedlá porodila celkem 12 dětí - jsou podrobně uvedeny v příloze kroniky. Tyto děti tvoří sedmou generaci Nejedlých. Devíti dětem byli za kmotry Anežka a Václav Hrdličkovi. Z těchto dvanácti dětí se pouze čtyři dožily dospělosti: Marie *30/7 1828, Anna *24/6 1830, Josef *8/3 1834, Františka II. *3/11 1843.

Rok 1848 je zapsán v historii Evropy jako „rok revoluční“. V životě rodiny Nejedlých bychom ho mohli nazvat „rokem svatebním“.

Obě sestry, Marie a Anna se vdávají na čd. 13 ve stejný den: 5.11.1848. Ženichem Marie (20 let) je řemenář Jan Prukner z čd. 153, stár 23 let. Ženichem Anny (18 let) je tovaryš obuvnický František Kocourek, stár 20 let.

A pro úplnost budiž uvedeno, že v tentýž den se vdává na čd. 14 Františka Nejedlá, dcera zámečnicka Pavla Nejedlého. Nevěště je 23 let. Ženichem je vdovec a výměnkář Jan Hrdlička z čd. 39, stár 51 let. Věkový rozdíl novomanželů činí tedy 28 let.

Všechny tři svatby zapsal do matriky svým osobitým rukopisem pan farář Hašek. Kromě vdovce Hrdličky byli ostatní snoubenci nezletilí a proto jsou připsány souhlasy rodičů s jejich sňatkem.

Rok 1849 je v rodině kovářů Nejedlých rokem smutným. Během osmi dnů měsíce března došlo k následujícím událostem: 4.3 porodila Anna Kocourková syna, který byl 5.3 pokřtěn jménem Josef 8.3 zemřel bratr Anny František (I.) ve věku tří let. 10.3 měl František pohřeb a téhož dne zemřela Anna na následky těžkého porodu. 12.3 měla pohřeb.

V matričním zápise křtu Josefa je poznámka, že dítě se narodilo 4 měsíce po sňatku a František Kocourek se hlásí k otcovství. Josef zemřel 26.10. 1851 ve věku 1 1/2 roku. Další osudy jeho otce Františka Kocourka jsme nezjišťovali.

Rok 1851, 26.3 se narodil František II. jako poslední, dvanácté dítě matky a babičky Františky Nejedlé. Františce bylo v té době 43 let. Dítě umírá po dvou týdnech 9.4. 1851.

Rok 1853, 13.7 se narodila na čd. 13 Anna Pruknerová, dcera řemenáře Jana Pruknera a jeho manželky Marie. 21.9. 1853 zemřela babička a prababička Františka Jedounová, rozená Milostná, ve věku 77 let.

Rok 1856, 16.9 se žení Josef Nejedlý, kovář, jediný žijící syn z dvanácti dětí. Svatba se koná ve Střížově na čd. 40. Nevěstou je Marie Karbašová, dcera řezníka Františka Karbaše a Anežky r. Štáva. Zápis svatby uvádíme v příloze kroniky. Poněvadž Josef (22 let) není plnoletý, je ve střížovské matrice uveden záznam o otcovském svolení. Nevěsta je o 3 roky starší než ženich.

O rodině Karbašových nic bližšího nevíme, neboť jsme tyto skutečnosti nezjišťovali.

V roce 1857 se narodila na čd. 13 Marie Pruknerová, druhá dcera Pruknerových. O rodu těchto Pruknerů toho zatím mnoho nevíme. Jedná se o rod Pruknerů – „Mydlářů“ z čp. 153.

Rok 1866 je znám z dějepisu jako rok války prusko-rakouské s historickou bitvou u Hradce Králové. V Kamenici řádila v tomto roce cholera, které podlehl velké množství občanů.

29.1 1866 se vdává nejmladší Josefova sestra Františka II. (23 let). Ženichem je Josef Kozlíček, obuvník z Vržanova čp. 19 (29 let). Svědky na svatbě jsou: bratr nevěsty, kovář Josef Nejedlý a zámečnický Pavel Nejedlý z čp. 14, tehdy již 75-letý, příbuzný vržanovských Kozlíčků. Poněvadž nevěsta není plnoletá, je v matrice uvedena poznámka o otcovském svolení.

Jako zajímavost je možno uvést, že zápis této svatby se nachází v nejstarší matrice oddaných na Obecním úřadě v Kamenici - a to hned na první stránce jako první.

Poněvadž rodopis Kozlíčků není předmětem naší rodinné kroniky, budiž uvedeno, že Josef Kozlíček zemřel ve věku 52 let roku 1889 a jeho manželka Františka ho přežila o 48 let - zemřela 3.4.1937 na č. 203 ve věku 94 let.

1.10.1866 umírá, zkosen choleroú, dědeček - výměnkář František Nejedlý, ve věku 67 let.
Rok 1868: Matriky psané doposud německy - kurentem jsou od tohoto roku psány česky - latinkou.
19.12.1870 umírá babička-výměnkářka Františka (r. Dočekal) ve věku 63 let. Zachoval se její úmrtní list, který vystavil pan farář Petr Kliment. Tento list je náš nejstarší dochovaný rodinný dokument.

Osmá generace

Rodina Josefa Nejedlého a Marie (r. Karbaš) měla 6 dětí. Tyto děti jsou osmou generací Nejedlých.

První dítě - František se narodil 1.11. 1857 ve Strážově a zemřel za tři týdny v Kamenici - 24.11. 1857. Druhým synem byl Leopold - budoucí kovář, *14.11. 1858. Třetím dítětem byla Marie *8.10. 1861.

Další tři děti (Františka, Josef, Jan) zemřeli v útlém věku do jednoho roku. Kmotry dětí byli: švec Jan Hrdlička z čd. 20 (syn Anežky a Václava) a jeho první manželka Marie. K osobě Jana Hrdličky budiž poznamenáno, že byl 3x ženat a zemřel ve vysokém věku 85 let 8.8. 1913 na čd. 20.

Rok 1882 - 22.11 se vdává dcera Josefa Nejedlého Marie ve věku 21 let. Její bratr Leopold je zatím svobodný, Ženichem Marie je František Krčál, gruntovník z čp. 68, syn zemřelých rodičů, stár 22 let. Svědky na svatbě jsou: strýc ženicha, gruntovník Josef Kocián a (pro zajímavost zápis v plném znění) „Václav Hrdlička - svobodný syn Dr. Václava Hrdličky, býv. c.k. štábního lékaře na odpočinku v Kamenici“.

Další osudy manželů Krčálových známe velmi málo. Brzy po svatbě se odstěhovali do Vídně, kde se jim narodily dvě dcery: Rosa (Růžena) a Marie. Obě dcery se provdaly za rakouské občany (Nowak, Schaffler).

Z Robertových dopisů z roku 1914 se dovídáme, že navštěvoval ve Vídni svoji tetu Marii Krčálovou. Strýc František už nežil. Zachoval se nám dopis od Marie (mladší), ze dne 4.4. 1940, psaný v maďarském městě Tolna. Pro upřesnění budiž uvedeno, že Tolna leží na Dunaji, 40 km jižně od Budapešti. Marie Schafflerová byla sestřenicí kováře Františka Nejedlého (1905 - 1961).

Rok 1885 - 27.1 se žení kovář Leopold Nejedlý (27 let) s Marií Zimolovou (25 let) z Kameničky čp. 6. Zápis svatby je uveden v příloze kroniky.

Marie Zimolová je nejmladší ze šesti dětí rolníka Václava Zimoly a Kateřiny r. Kremláček. Její bratr Josef Zimola (starší o 20 let) je hospodářem na rodném gruntě v Kameničce. Její sestra Františka je manželkou Martina Kalného, rolníka v Kamenici čp. 8. Její druhý bratr Jan Zimola, který má za manželku Josefu Kubištovou z mlýna z Červené Lhoty, se usadil v Kamenici čp. 91. Její třetí bratr Václav je ženat v Kameničce. Sestra Anna se provdala za Jana Havliše do Červené Lhoty, V rodinných dokumentech se zachovala „Postupní smlouva“ z roku 1886, dle které Leopold Nejedlý přebírá od svých rodičů usedlost čp. 13 a přínáležející polnosti. Ve smlouvě jsou podrobně uvedeny též povinnosti nastupitelů vůči rodičům - výměnkářům.

Zachovala se též Leopoldova legitimace Dobrovolného sboru hasičského, ve které je uvedeno jeho členství od roku 1879.

Devátá generace

Manželé Leopold a Marie (r. Zimola) měli 5 synů. Těmito začíná devátá generace Nejedlých. Byli to synové Robert *30/5 1886, Václav *3/9 1889, Karel *29/10 1891, Josef *5/3 1896 a nejmladší František *11/1 1905. Kmotry všech dětí jsou: Václav Brukner, mlynář z Číchova a jeho manželka Anna.

Rok 1899, 25.4. zemřela babička - výměnkářka Marie (r. Karbaš) ve věku 68 let na mrtvici.

Rok 1902

byl smutným rokem pro rodinu Nejedlých. Během tří měsíců zemřeli na následky spály tři synové: 2.3. Václav - 13 let, 15.3. Josef - 6 let, 27.5. Karel - 11 let. Epidemii přežil pouze nejstarší syn Robert, které mu bylo v té době 16 let. Byla to rodinná tragédie, která nepochybně hluboko zasáhla psychiku pozůstalých.

Rok 1905

11. ledna se narodil František - pátý syn a budoucí pokračovatel rodu kovářů Nejedlých. Matce Marii bylo v té době už 45 let, otci Leopoldovi 47 let.

Rok 1910

27. června zemřel dědeček - výměnkář, vdovec po Marii (r. Karbaš) Josef Nejedlý. V matrice stojí psáno: „Nalezen mrtev. Příčina smrti: psychosis - choroba duševní; udušení oběšením. Věk 76 let. Pochoval Ignác Páral, farář".

První světová válka 1914 – 1918

Robert Nejedlý *30.5.1886 - v době vypuknutí války mu bylo 28 let, byl svobodný.

Robert se vyučil u otce Leopolda kovářem. Zachoval se jeho tovaryšský list z roku 1902 - velice pěkně graficky provedený. Robert byl o 19 let starší než jeho nejmladší bratr František. Dále o něm víme, že byl muzikantem, hrál na klarinet.

Hned na počátku války byl povolán do armády. Jeho pluk čekal ve Vídni tři měsíce na rozkaz k přesunu na frontovou linii. Robert byl pilným pisatelem - zachovalo se z této vypjaté situace jeho 7 dopisů rodičům a 12 lístků tzv. polní pošty. Devět lístků bylo psáno v kasárnách ve Vídni, tři poslední lístky jsou psány na ruské frontě. Poslední lístek nese datum 18.10. 1914. Od tohoto dne je Robert nezvěstný.

V roce 1917 využili rodiče Pátracího listu Červeného kříže, kterým byli hledáni pohřešovaní vojáci. Nedostali však o něm žádné informace.

Po válce, v roce 1922, byl Robert úředně prohlášen za mrtvého Krajským soudem v Jihlavě. Jeho jméno je uvedeno na památníku padlých před Kapličkou Svaté Anny „Na městečku"

František Nejedlý, kovář *11.1. 1905

V době první světové války žili na chalupě čp. 13 otec Leopold, matka Marie a malý syn František. Syn Robert, jak výše uvedeno, byl nezvěstný.

Ve třetím roce války 7.8. 1917 umírá otec Leopold ve věku 59 let na zánět míchy. Na samém konci války 24.10. 1918 zemřela matka Marie ve věku 58 let na rakovinu žaludku.

Na chalupě zůstal pouze nezletilý syn František, kterému bylo 13 let. Jeho poručníkem byl jmenován Jan Kocián, obuvník z čp. 11. Kociánovi byli bezdětní manželé, vzali si Františka k sobě domů a starali se o dům č. 13.

Polnosti, k chalupě příslušející, byly pronajaty. Zachovala se „Nájemní smlouva" ze dne 28.1. 1918, kterou podepsala ještě žijící Marie Nejedlá a opatrovník Jan Kocián. Najímateli polností byli Varhaník Jan a Vašíček Josef. Smlouva byla uzavřena na dobu šesti let. Další nájemní smlouvy se nezachovaly. Obecnou školu v Kamenici navštěvoval František v letech 1911-1919. V Třebíči se vyučil kovářem. Jako tovaryš pracoval u devíti kovářských mistrů - podrobnosti této etapy jeho života jsou uvedeny v příloze naší kroniky. Základní vojenskou službu vykonal na Slovensku.

V roce 1930 se František věnuje přestavbě domu a kovárny. Kovárna byla posunuta blíže k silnici, k čemuž bylo potřeba řady urgencí a povolení. Kolaudace byla provedena 16.4.1931.

27.1. 1931 se František žení. Shodou okolností je to přesně ve stejný den, 27.1. (úterý), jako jeho rodiče před 46 lety (1885). Nevěstou je Ludmila Matějčíková z č. 285. Zápis svatby je uveden v příloze kroniky.

Ludmila Matějčíková *14.9. 1908

je nejstarší ze tří dětí domkaře Josefa Matějčíka a Františky r. Procházka. V letech 1914-1922 chodila do obecné školy v Kamenici. Škola byla tehdy šestitřídní, školní docházka osmiletá. Byla výbornou žákyní. Poté se vyučila u své matky Františky dámskou krejčovou. Byla aktivní členkou Jednoty čsl. Orla v Kamenici. Její tetou byla Alžběta Kociánová.

V dílně Františka Nejedlého se vyučili kovářskému řemeslu:

Jan Veselý z Radošova (1933-1936), Jaroslav Kubelka z Luk (1940-1943), František Kočí z Kamenice (1942-1955) a po druhé světové válce synové Arnošt (1947-1950) a Jan (1953-1956). Zachovaly se učební smlouvy Jana Veselého a Jaroslava Kubelky. Vyučen též Fr. Javůrek (1951 – 1954).

František byl také muzikantem, hrál na klarinet, saxofon a flétnu. Byl řadu let jednatelem místní kamenické hudby a zachované písemnosti ukazují, že měl velmi pěkný rukopis. Samostatné provozování živnosti kovářské bylo z moci úřední „dobrovolně“ ukončeno k 1.4. 1958. Další provozování živnosti probíhalo pod správnou MNV Kamenice.

Desátá generace

Synové: Karel *1.11. 1931 (pisatel této kroniky)

Arnošt *4.12.1932

Jan *10.12. 1938

Náš otec František zemřel náhle 29.8.1961, ve věku 56 let, matka Ludmila půl roku poté - 3.3. 1962, ve věku 54 let.

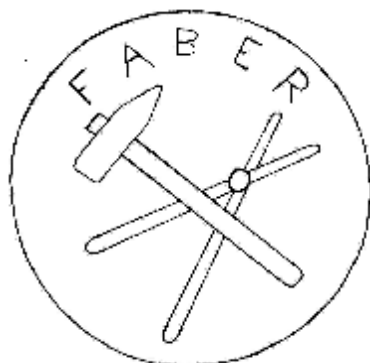
Jsme desátá generace Nejedlých - „zakladatelé“ dalších tří větví našeho rodu. Prožili jsme druhou světovou válku a velké politické a historické převraty. Minulost se přesunula do přítomnosti: naše děti jsou již jedenáctá generace Nejedlých, naši vnuci generace dvanáctá.

Povídky končí epilogem - kroniky zůstávají otevřeny pro další pokračování. Proud času unáší lidské osudy ...

**Vivat, crescat, floreat genus nostrum !
Ať žije, roste a vzkvétá náš rod!**

*Vita nostra brevis est, tempus affert funus. Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus
Život lidský krátký je, a čas kvapem pádí. A proto se radujme, dokavad jsme mladí*

Opificium fundum aureum habet

Řemeslo má zlaté dno.

Rukopis ukončen v únoru 2000.